

gigt af hverandre, dog en ubrydelig Enhed, og det lader sig ikke gøre, i en Sag som denne, at drage snævre Grænser. Overgangene imellem de forskellige Erhverv og Driftsmaader ere flydende og sjældnere skarpt paaviselige, og dette samme er Tilfældet i Forholdet imellem de forskellige Lag af det arbejdende Folk. Det vil eksempelvis ikke være muligt, med skarpe Streger at drage Grænsen imellem Arbejderstanden og Middelstanden, idet Begreberne Arbejder, Haandværksmester og handlende ofte forenes i den samme Person. Man maa derfor med Nødvendighed i Sager som den foreliggende betragte det arbejdende Samfund som en Enhed, og nærværende Mindretal formener, at enhver Lovgivning, der luffer Djæne for denne Rendsgerning, kommer til at lide af saa store Mangler og Uretfærdigheder, at den, paa Grund af den Utilfredshed, den vil skabe i Befolkningen, bestandig maa undergaa Forandringer, indtil man erkender, at det, der ifølge sin Natur bør være en Samfundssag, ikke blivende kan indskrænktes til at omfatte kun et vilkaarligt begrænset Antal af i øvrigt lige stillede Samfundsmedlemmer.

Saafernt Samfundets Ordning havde været en anden og naturligere end den nuværende, nemlig en saadan, at dets Goder havde været lige tilgængelige for alle dets Medlemmer, medens samtidig alle havde haft den Pligt efter deres Evne at bidrage til Samfundsgodernes Tilvejebringelse, da vilde enhver Grænse for, hvem Samfundet burde stke mod Følgerne af Ulykkestilfælde, falde bort af sig selv, idet enhver Samfundsborger da naturlig vilde have en saadan Ret. Indtil saadanne Forhold staves, vil der ifølge Mindretallets Mening kun være en, og ogsaa kun denne ene Grænse, nemlig Hensynet til, om den tilskadekomne efter Ulykkestilfældet har Evne til at forsørge sig selv eller ej. Ved at drage Grænsen her vil man ogsaa fra Forsørgelseskrav unddrage den Del af Samfundet, der enten helt eller for en væsentlig Del lever af andres Arbejde, hvilket sikkert maa anses for at være fuldt ud retfærdigt, medens det omvendt maa erendes, at de, som udelukkende ere henviste

til at ernære sig og sine ved eget personligt Arbejde, naar de ved Ulykkestilfælde helt eller delvis berøves Arbejdsvejen, have Krav paa en passende Forsørgelse af Samfundet.

Ifølge denne Opfattelse er det naturligt, at Mindretallet i sit Forslag kun har taget ovennævnte Hensyn og har set bort fra alle andre vilkaarligt dragne Grænser. Ganste vist maa der ogsaa her drages et Skel mellem dem, der komme ind under Loven, og dem, der holdes uden for, men ved ikke at sætte dette Skel for lavt kan man undgaa, at nogen, som med Rette kan rejse Krav, bliver udelukket.

Om Mindretallet og dets Meningsfæller have været heldige i saa Henseende, naar Grænsen er sat ved en Indtægt af 2,000 Kroner, kan der disputeres om. Mindretallet har jo ogsaa under Diskussionen baade i Folketingsalen og i Udvalget stillet dette Spørgsmaal fuldstændig aabent. Det er derfor ret misvisende af Udvalgsskretallet i Betænkningen væsentligt at bygge sin Modstand mod Mindretallets Forslag paa ovennævnte og andre deraf følgende Tal. Det havde været rigtigere, om Flertallet mere indgaaende havde forsøgt at imødegaa det Princip, hvorpaa Mindretallets Forslag er bygget, og ikke saa meget bekræftet sig med de af dets Detailler, der let kunne forandres uden at selve Princippet angribes.

Naar Mindretallet ikke har stillet Endringsforslag i Overensstemmelse med det ovenfor anførte Princip eller har fastholdt det af det og dets Meningsfæller oprindeligt stillede Forslag, ligger dette i, at Flertallet saa afgjort udtalte sig imod selve Princippet, at man maatte anse det for ganske umuligt for Tiden at føre det videre. Stillingen i Udvalget var desuden den, at Flertallet stod paa det Standpunkt, at for saa vidt nærværende Mindretal, der maa betegnes som særlig Talsmand for Arbejderklassens Interesser, stillede sig imod enhver anden Maade at begynde en Løsning af det foreliggende, for et meget stort Antal Arbejdere saa vigtige Spørgsmaal paa, saa vilde man lade Sagen falde.

Ansvarer herfor har Mindretallet ikke villet paatage sig, og dets Virksomhed har